

til har anset for at være en Mand, der meget let forstod en tydelig og klar Tale. Det synes, som om mine Ord ere prellede ganske af paa ham, og at han ikke har forstaaet noget af, hvad jeg har udtalt. — Naar det ærede Medlem talte om, at det var en Formalisme, jeg gjorde gældende, saa tager det ærede Medlem ganske fejl. Kan noget tænkes at være en større Formalisme end at sige, at en Gæld, som er udslettet, endnu bestaar? Det forekommer mig at være en Formalisme, som er over alt, hvad man ellers kan finde paa.

Jeg skal i øvrigt følge den ærede Formands Anmodning og Henstilling og skal fatte mig ganske kort, da jeg i alt væsentligt kan henholde mig til, hvad det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) har udtalt. Jeg skal kun nævne et enkelt Punkt, som kom frem, baade fra det ærede Medlem for 6te Kreds og den ærede Finansminister, saa at jeg næsten kunde antage, at det muligvis var den ærede Finansminister, der har manuduceret det ærede Medlem til at komme frem med en Bemærkning, han ellers ikke let vilde være faldet paa, og som er i højeste Grad hasarderet. Den gaar ud paa, at man ved at stemme for Finansloven, som vi have vedtaget, tillige have afgjort det Spørgsmaal, at det her omhandlede Beløb skal vedblive at være en Gæld. Kan nogen Tale være urimeligere end denne? Jeg skal forklare ærede Medlemmer Sammenhængen dermed. Sammenhængen er den, at — som alle ærede Medlemmer vide — der ikke er Tale om Statsgælden paa selve Finansloven, undtagen naar vi skulle optage en ny Statsgæld. Men der er en Paragraf, nemlig § 15, hvor der tales om Renterne af Statsgælden, og i Anmærkningen til denne Paragraf gives en lille Forklaring om, hvorledes man har beregnet disse Renter, hvorledes de ere udkomne, og i denne Anmærkning staar saa denne Rente af den opsigelige Gæld, som det kaldes, disse 5,600,000 Kr., omtalt. Det har jeg virkelig meget godt set, da jeg naturligvis har undersøgt dette specielle Spørgsmaal, men jeg synes, at det er nok at behandle et saadant Spørgsmaal en Gang ved en Lov. At behandle det ved to Love, saa at man ogsaa skulde komme frem under Finanslovbehandlingen og tale om dette Punkt, det maa jeg sige var for meget af det gode, det kunde jeg i alt Fald ikke indlade mig paa. Naar jeg under Finanslovens Behandling ikke omtalte dette, uagtet det var mig fuldt bekendt, var det af den gode Grund, at jeg unægtelig ikke tænkte mig, at der

var nogen, endsige en Minister, der vilde paaberaabe sig, at vi ved at stemme for Finansloven havde vedtaget hvert Ord af Anmærkningerne, denne tykke Bunke, som vist meget faa have læst helt, medens de dog muligvis have læst selve Teksten af Finansloven. Altsaa, det interesserede mig, at saa vidt er man kommen i denne Sag, at man for at forsvare dette ganske urimelige Lovforslag, denne efter min Opfattelse ganske meningsløse Ting, maa ty til den sære Paastand, at man ved at stemme for en Paragraf i Finansloven, som siger, hvor meget man anslaa Renterne af Statsgælden til, har vedtaget det, som dette Lovforslag gaar ud paa.

Ordføreren (Hey): Jeg har ingen Sinde sagt, at denne Gæld ikke kunde slettes, men jeg har hævdet og hævder fremdeles, at den er ikke udslettet.

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Til det, som det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde, vil jeg blot bemærke, at naar han har den Opfattelse, at siden Loven om Brandforsikringsfonden blev vedtagen, eksistere de 5,600,000 Kr. ikke mere som Gæld, saa forekommer det mig, at det maa være lidt vanskeligt for ham at stemme for en Finanslov, der hjemler at føre til Udgift Renten af den Gæld, der efter hans Mening ikke mere eksisterer.

P. G. C. Jensen: Maa jeg ikke dertil svare, at det kunde virkelig aldrig falde mig ind at tage ringeste Hensyn dertil, eftersom det er Statskassen selv, der skulde oppebære Renten af den Sum. Det ved den ærede Minister lige saa godt som jeg.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 31 Stemmer mod 25.

Formanden: Da Lovforslaget er blevet forandret her i Tinget, vil det nu blive tilbagesendt til Folketinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til Lov om Pensioner og Understøttelser i Anledning af Tronskiftet.

(Lovforslaget som vedtaget af Folketinget findes i Tillæg C. Sp. 1125).